

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá otázkou pojetí výtvarné tvorby jedince jako smyslu a směřování v jeho životě a pohledu na svět. Klade si otázky ohledně formulování nevyhnutelné potřeby a zkoumá, kde je zdroj této dynamiky a jaké jsou její kontexty. Ptá se, odkud se taková potřeba tvořit bere v autorovi práce, stejně jako v osobnostech ze světa výtvarného umění. Otázku této nevyhnutelnosti výtvarně tvořit a být “uvnitř“ výtvarného umění také zkoumá v souvislosti s pedagogickou praxí. Na základě osobních zkušeností předkládá formu pedagogické zkušenosti vzniklé během covidového období s přispěním určité míry improvizace. Ukazuje zkušenost nevyhnutelnosti výtvarně tvořit i v komplikované situaci / prostředí.